

РЕШЕНИЕ

№ 773

гр. София, 10.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 06.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **14244** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268, ал. 1 от ДОПК.

Образувано е по жалба на Б. Б. Б. от [населено място], [жк], [жилищен адрес] вх. „Г“, ет. 1, ап. 62, ЕГН [ЕГН], срещу Решение № ПИ-459 / 18. 11. 2019 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата срещу действията на публичен изпълнител при дирекцията, обективирани в Разпореждане изх. № С190022-137-0008938 от 08. 10. 2019 г., да бъдат отписани поради изтекла погасителна давност на публични задължения.

В жалбата се излагат съображения, че издадения акт е незаконосъобразен поради нарушение на материалния закон, тъй като незаконосъобразно от страна на решаващия орган е прието, че не е изтекла предвидената в закона давност. Твърди, че не са налице действия с издаване на разпореждане за присъединяване, които да са прекъснали погасителната давност. По същество се иска отмяна на оспореното решение.

Ответникът - директора на ТД на НАП С., чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С изпълнителен лист от 23. 07. 2015 г. Софийски градски съд е осъдил боне Б. Б. да заплати направените разноски по НОХД № С-75 / 2013 г. в размер на 1604,26 лв. и 5 лв. за издаването на изпълнителния лист.

С писмо от 04. 08. 2015 г. СГС, е поискал от НАП събирането на сумата по издадения изпълнителен лист.

С разпореждане за присъединяване изх. № С180022-105-0359259 / 19. 11. 2018 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С. е присъединил вземането по изпълнителния лист и лихва в размер на 738,23 лв. по образуването вече изпълнително дело срещу Б. Б..

С постановление изх. № С190022-022-0084567 / 19. 09. 2019 г. публичния изпълнител при ТД на НАП С. е наложил обезпечителни мерки, чрез налагане на запор на банковите сметки на лицето в търговска банка.

С молба - възражение вх. № 93-Б-296 / 04. 10. 2019 г. Б. Б. е поискал задълженията да бъдат отписани, тъй като същите са погасени по давност.

С Разпореждане изх. № С190022-137-0008938 от 08. 10. 2019 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С., е прекратено поради изтекла давност публично вземане в размер на главница 114 лв. и лихви в размер на 95,47 лв., като е оставено без уважение искането за отписване на задълженията поради изтекла погасителна давност по горепосочения изпълнителен лист.

С жалба вх. № 94-Б-335 / 04. 11. 2019 г., е оспорено разпореждането по административен ред.

С Решение № ПИ-459 / 18. 11. 2019 г. на директора на ТД на НАП С., е оставена без уважение жалбата срещу действията на публичния изпълнител. Решението е връчено на 29. 11. 2019 г. на лицето.

С жалба вх. № 94-Б-335/2 от 05. 12. 2019 г., е оспорено решението на директора на ТД на НАП С. пред съда.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспореното решение, е издадено от компетентния орган по чл. 197, ал. 1 от ДОПК – директора на ТД на НАП С..

Съгласно чл. 171, ал. 1 от ДОПК, публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок.

В конкретния случай, видно от представения изпълнителен лист, споразумението за прекратяване на наказателното производство е влязло в сила на 14. 05. 2014 г. и давността за тези задължения започва да тече на 01. 01. 2015 г. и изтича на 31. 12. 2019 г.

На основание чл. 172, ал. 1, и т. 5 от ДОПК, давността спира, с налагането на обезпечителни мерки.

По делото е представено постановление № С190022-022-0084567 / 19. 09. 2019 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С., за налагане на обезпечителни мерки чрез запор върху налични и постъпващи суми по сметка на Б. Б. в У. Б..

При това положение преди изтичането на давността, същата е спряна предвид наложените обезпечителни мерки, тъй като безспорно налагането на запор върху сметки, представлява налагането на обезпечителни мерки.

В същото време, съдът намира за неоснователни доводите на жалбоподателя, че вземането по изпълнителния лист, не представлявало публично вземане.

Съгласно чл. 162, ал. 2, т. 6 от ДОПК, публични са държавните и общинските вземания по влезли в сила присъди, решения и определения на съдилищата за публични вземания в полза на държавата или общините, както и решения на Европейската комисия за възстановяване на неправомерно предоставена държавна помощ, включително за дължимите по тях обезщетения, глоби и имуществени санкции.

Видно е, че вземането по изпълнителния лист е вследствие на влязло в сила споразумението за прекратяване на наказателното производство, поради което същото има характер на публично държавно вземане.

След като давността, е спряна, е неприложим общия давностен срок, поради което и давността не може да изтече.

При това положение, доколкото по изложените по-горе мотиви съдът приема, че по отношение на публичните задължения посочени в оспореното разпореждане, давността е била спряна с връчването на запорните съобщения в банките, като не е изтекла и предвидената в чл. 171, ал. 2 от ДОПК абсолютна давност, то правилно е оставено без уважение искането за отписване на публичните задължения, поради изтичането на предвидената в закона давност.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания акт е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение (каквото искане е своевременно направено), определено съобразно чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав,

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на Б. Б. Б. от [населено място], ЕГН [ЕГН], срещу Решение № ПИ-459 / 18. 11. 2019 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата срещу действията на публичен изпълнител при дирекцията, обективирани в Разпореждане изх. № С190022-137-0008938 от 08. 10. 2019 г., да бъдат отписани поради изтекла погасителна давност на публични задължения.

ОСЪЖДА Б. Б. Б. от [населено място], [жк], [жилищен адрес] вх. „Г“, ет. 1, ап. 62, ЕГН [ЕГН], да заплати на ТД на НАП С., юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

